

Liturgisch bloemstuk op de eerste zondag van advent Protestantse gemeente van Kollum, 3 december 2017

Thema: 'Een boek vol verwachting'

In de liturgische bloemstukken voor de komende weken, is het dragende symbool de stronk. Deze stronk kennen we uit Jesaja 11. Daar spreekt de Bijbel over een oude omgehakte boom, waaruit een kleine, nieuwe tak zal groeien. Zo, zegt Jesaja, zal uit de oude familie van David een nieuwe koning komen. De stronk is een hoopvol en troostrijk symbool, want op de stronk zit een 'twijgje' waarvan de knoppen de belofte van nieuw leven in zich dragen.

Op de stronk staan vier kaarsen. Elke week steken we één kaars meer aan, zo trekken we vanuit het donker van advent naar het licht dat het kerstkind ons zal brengen.

De leidende kleur in deze weken is paars. Dit is de kleur van ingetogenheid en soberheid.

Verder zien we 'hedera' als altijd groenblijvende plant, welke symbool staat voor de eeuwigheid. Er zijn ook grassen en veldbloemen. Jesaja spreekt hierover in de Schriftlezing die tijdens de dienst mocht klinken.

De veldbloemen zijn afwisselend wit en paars van kleur. Een van de bloemen is een aster en 'aster' is het Griekse woord voor 'ster'. De aster staat zo symbool voor de adventsster.

Met jute en zand is een 'woestijn' gecreëerd. De stenen vormen een weg om te gaan.

